

Taşların Şarkısını Dinlemek...

*“Turnalar katar katar sevgilim
Yaşamak gümbür gümbür”*
Cumali Ünal

Yıl 2006...

“Her Ayrılık Bir Aşk” kitabı yayımlanmış.

Cumali Ünal ağabeye ulaşmış...

O sıralar Star Gazetesi’nde çoğunlukla “tarım” üzerine şiir gibi yazılar yazıyor.

Şehirde büyüdüğümüz için tarım meselelerinden anladığımız söylenemez ama biz bilge bir şairin yazılarını okuyoruz nihayetinde.

Öyleyse anlamadığımız da söylenemez!

“Genç Şairden Ümitliyim”

Günlerden bir gün...

Ülke tarımına dair, bugün ortaya saçılacak yazılarından birisini daha yazmış.

Yazının sonunda 7-8 satırla bahsetmiş kitaptan...

Arşivimde aradım ama bir yerlere mutlaka bıraktığım o gazete kupürünü bulamadım.

Böyle olunca da Cumali Ünal ağabeyin “Her Ayrılık Bir Aşk”la ve onun genç şairiyle ilgili yazdığı baş döndürücü sözleri, tahayyülüne kalmış durumda.

“Her Ayrılık Bir Aşk ulaştı” demiştir...

“Genç şairden ümitli olduğumu, bu yeni sesi sevdiğini” söylemiştir...

Bunu yakın zamanda da söyledi.

“Senin ilk şiirlerin çok değerliydi. Bir iç sesi vardı. Bu iç ses çok önemli. İç sesini bulamayan şair, başkalarını taklit eder ve o yüzden doğumundan ölümüne kadar şair olamaz. Ünlü olur, şiirden büyük paralar kazanır, ama şair olamaz” dedi.

Hatta bu yazıyı yazmazdan az evvel yaptığımız telefon görüşmesinde “Senin şiirin benim şiirime yakın” diyerek bir paye daha armağan etti.

Tabiatın kanunu böyledir; bu sözden sonra biraz daha yakın olduk.

Halbuki kolay değildir onun günümüz şiirinden beğenmesi...

Herkesin beğenip durduğu nice şiiri ve şairi pay-

lamışlığı vardır da bunları hatırlamanın yeri burası değildir.

“Keşke O Kelimeyi Hatırlamasaydım”

“Sakuralar çiçek açtı mı” şiirim Hece’de yayımlandıktan sonra bunun üzerine konuştuk.

...“seni sevenler nokta oldular

söğütler akasyalar dut ağaçları

ne oldu bir bak bademe

çiçek açtı mı bunca gidişten sonra

bahçeye diktiğin anılar

yahut sakuralar.”

...

Sakura’nın şiirde yer bulması hoşuna gitmemişti. Şunları söyledi:

“Yüreğin yine yakalamış hüznüleri, dilin biçimlendirmiş. Sakura bana itici gelir. Park Bahçeler Müdürlüğünü başkentte yapmış bir adam olarak anladım, hatıra sevdim; şiirin çırağı olarak uzak durdum karındaşım. Bu ülkede Sakura Günü ilan ettiler. Sitem çok net, keşke hafızam o kelimeyi tekrarlamasaydı.”

Biraz anlattım.

Aslında şiirde de söğüt, akasya, dut ağaçları ve bademin yaşadığı hüznünden, onların yerine diki-len moda bitkisi sakuradan bahsedildiğini söylediğimde, buna değdi.

Konuşma şöyle sürdü:

-Bu delikanlının şiir zevkinde katkım var, çocukluğundan beri.

-Sözleriniz çiraklık diplomamdır.

Diplomamın üzerinde şu cümleler yazıyordu:

“Sen dil’in, kelime’nin ve kalb’in hakkını veren bir şiir çerağısın, çırağı değil. Rabb’im devrini daim eylesin.”

Ondan Bizzat İştiklerim

-Şiirin ustası olunmaz bir ömür çırağı olunur.

-Şiir beğenmede çok hassas bir adamım. Kolay beğenmem, beğendiğim değerlidir.

-Biz susarız şiir konuşur.

-Şah Babür (Şair Babür) Hindistan'ı fethettikten sonra imkânsız bir yerde kavun yetiştirmiş. İlk yetişen kavunu yerken ağlamış. Şair bu işte...

-Bu ülkede şiiri onurla sırtlanmış adamlar var; Sezai Karakoç mesela... Neleri teperek, ne dünya nimetlerini eliyle iterek, onurlu yaşamayı beceriyor.

-Geleneksel şiiri mutlaka okumalıyız, kendi şiir atlasımızdan beslenmeliyiz.

-Yunus'un, Fuzuli'nin, Karacaoğlan'ın usta olduğu bir alanda, biz kendimizi nasıl usta görürüz?

-Her kapı aşka açılır. Aşk Allah'tır.

Yunus Gibi, “Kendini Yusuf Gören”

-Neye yazdınız diye sorsam “Kendini Yusuf Gören”i iştirim:

*“Bir yürek kalıbını
Sevgi dolu kalb yapan
Ana, baba ve çocuk
Bir aileye dağıtan
Yaratan Yâr'e yazdım”*

...

Oysa Yunus gibi söyler söylediğini.
Defalarca defalarca okuruz Semud'u:

*“Daneleyin ekilmezsem vay beni
Gök tırpanla biçilmezsem vay beni
Senin'çün dâre
çekilmezsem vay beni
Ey bu harfi yüreğime ilikleyen
Ayetini buğdayıma çizen yar” ...*

Sonra da Yunus'un şu mısraları düşer aklımıza:

*“Miskin âdem oğlanını benzetmişler ekinciye
Kimi biter kimi yiter yere tohum saçmış gibi*

*Bu dünyada bir nesneye yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere gök ekini biçmiş gibi” ...*

Bir Türkü Gibi

İşte “ölünceye kadar çirak” kalmayı kendisi için kutsayan bu uluğ çınarın gölgesine sığınıp biz dahi

çirak olduk, o buyurdu çerağ olduk.

Onun şiiri bir türkü gibidir...

Sizi yakalar, dilinize dolanır, umut aşlar...

Tamamıyla tevafuktur ki, onun 1994 yılında yayımlanan “Ölüm Bile Aşk İle” kitabıyla “Her Ayrılık Bir Aşk” kitabımın isimleri de aynı duyguya yaslanır.

...

Bana “Başka Yerler” şiirinden bahsetmişti.

*“Merhaba güzeller güzeli
Adı ölüm olan küskünlük
-le barıştığımız gün, merhaba!”*

Rahmetli Hasan Celal Güzel için yazılmış... 2003'te ve hayattayken.

“Dostlarımıza sevgimizi, muhabbetimizi izhar etmemiz bir mecburiyet... Yaşyorken ve kelimelelerin şiire dönüşünü duyabiliyorken” demişti.

Sonradan “Andolsun Aşka” kitabında da yer alan şiire bu cümlelerle anlamdaş bir dip not düştüğünü gördüm. Ünaldı ağabeyimiz söze olduğu kadar dostlarına da vefalıdır. Peki ama bizler, ona olan sevgimizi nasıl izhar edeceğiz.

Bize Kalır

-Cumali Ünaldı Hasannebioğlu için
tüm modalar biter
taşların şarkısını dinlemek bize kalır
bir melek kanatlarında ölümsüzlüğü taşır
bize kalır yaşamaya direnmek.

